ümbritseva soise madalikuga Lauge soo nime all. Oru lammil on rida järvi ja jookseb Elva jõgi. Viimane ei tarvita ürgorgu siiski mitte kogu ulatusel, vaid pöördub Elvast 1 km põhja pool kirdesihis kõrvale ja rajab omale sügava kitsa oru ümbritsevate kõrgete kinkude vahel. Viimaseist on kõrgem niinim. Vapramägi, mis on teda idast ja põhjast piirava Elva jõe pinnast 40 m kõrgemal (80. joon.). Läänest piirab mäge 2.3 km pikkune ja umbes 1 km laiune madalam lavakõrgendik, mis esineb saarena Elva ürgoru ja praeguse jõe-oru vahel.

Elvast loode pool algab madala, vähe silmapaistva lohuna Soova ürgorg, mis omandab aga peagi selgema kuju, jookseb esiteks loodesihis, muutudes ikka sügavamaks kuni Aru mõisani, kus ta pöördub põhja poole, ja ulatub sügava ning tähelepanuväärt ühelaiuse oruna kuni Emajõe madalikuni Nassija küla kohal. Oru kogupikkus on 19.5 km, keskmine laius 400 m. Iseäranis sügav ja kõrgete veerudega on org Aru mõisa ümbruses, kus 35 m kõrgused veerud tõusevad paiguti 30—40° järsakuina. Kaks lühikest, kuid sügavat sälkorgu põhja pool Aru mõisat, mis kannavad Mai oru ja Püksi oru nime, eraldavad veerust kolmenurkse sopi, mida on kasutatud vanemal ajal kindlustatud kohana ja mis kannab sellepärast Eerumäe kantsi nime. Vastasoleva põhjapoolse oruveeru kõrgemat nukki, mida on kasutatud nähtavasti samaks otstarbeks, nimetatakse Linnamäeks.

Selle suure oru põhjas lookleb praegu ainult väike Soova oja ja asetuvad mõned järvekesed.

Soova ja Elva ürgoru vahel kerkib maapind pisut kõrgemale, omandades ühtlasi keerulisema ning vahelduvama reljeefi. Umbes 2.5 km läbimõõduga ümmargusel alal kerkib kogu kühmi ja kupleid, mis eraldatud üksteisest mitmekujuliste lohkudega. Selle ala läänepoolsel serval, Venesöödi talu lähedal, tõuseb Küparmägi, talust ida pool Vahemägi ja lõunas Lõhmusmägi. Ida poole ulatub väike lohk kinnikasvava Pütajärvega, sellest idas ja kagus kerkivad Suurmägi, Soemägi ning Tornimägi. Kõik need kõrgendikud on kujult suurema või vähema kõrgusega kuplid, neist kõige kõrgem Suurmägi, mis tõuseb 32 m üle ümbritseva tasasema ala; kõige selgema kujuga ja järsemate kaldenurkadega on aga Tornimägi, mille nõlvad tõusevad paiguti 20° all.

Vellavere ja Verevi järve vahel on rida vähemaid sügavaid sulglohke, milledest kõige tähelepandavam on Kanahaud, Kogrejärvest umbes 0.5 km edelas, 21 m sügav. Need lohud on tekkinud arvatavasti moreeni sisse jäänud surnud jääpankade sulamise ja pealoleva ainese sisselangemise tagajärjel.

Kihelkonna lõunaosas esinevad kõige silmapaistvamate moodustustena kaks lääneedela-idakirde sihis jooksvat seljakute rida, milledest põhjapoolne algab kihelkonna edelasopis Elva jõe lähedal ja ulatub kuni Luke külani. Kõige läänepoolsem kõrgendik on vähe silmapaistev madal künnis, mis kerkib pikkamööda ida poole. Loode pool Luke vallamaja katkestab teda madal põigiti kulgev lohk. Sellest ida pool kerkib 1.5 km pikkune ja 350 m laiune ning 24 m suhtelise kõrgusega seljak, niinim. Seljamägi. Nõlvad on järsemad kõrgendiku jalal